

[Ole Bjørn Kraft.]

til at slaa igennem, men jeg synes ikke, de Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister her fremsatte, bestyrkede os meget i Troen paa, at Mulighederne derfor er store. Og er det mon ikke meget tvivlsomt, om vi kan vinde Ørenlyd for den Tankegang, at et Mindretal ud over Suveræniteten i den Stat, det tilhører, skal kunne appellere til et Kontrolorgan? Ja, vi maa haabe det, men jeg synes ikke, der i Udenrigsministerens Udtalelser var meget, der kunde sige til os, at det nok vilde ske. Men jeg var meget glad for den Redegørelse, den højtærede Udenrigsminister gav, og ogsaa for de Synspunkter, han fremsatte om, hvordan vi maatte arbejde videre, og fordi han mente, at der vilde gaa lang Tid, inden Spørgsmaalet vilde blive endelig aktuelt, saaledes at vi kunde faa Tid til at overveje Standpunktet herhjemme og, forstod jeg, til at arbejde ude blandt Stormagterne for vore Ønskemaal og vore Henstillinger. Og det er det, det gælder om, at vi ser paa at faa et Resultat frem, ikke mindst med Henblik paa Flygtningene; men ogsaa her maa vi erkende, at Situationen i Dag er ringere og daarligere, end den var, da vi førte vore Synspunkter frem første Gang. Jeg vil ikke dermed paa nogen Maade rette nogen Bebrejdelse mod den højtærede Udenrigsminister, der sikkert her har gjort, hvad der stod i hans Magt, men jeg siger det, for at vi skal vide, at nu gaar det løs paa Liv og Død i Sydslesvig, og at vi derfor maa sætte alle Kræfter ind paa at gøre, hvad der staar i vor Magt, for at byde dem Hjælp og Støtte, og herunder maa vi alle ogsaa være rede til til Stadighed at følge Udviklingen og være parate til, hvis det er nødvendigt, at overveje, om en Ændring i vor Politik er paa-krævet, eller om vi kan naa et Resultat ad den Vej, vi er slaaet ind paa.

Vi har hele Tiden fra konservativ Side hævdet, at et Opgør nu om det sydslesvigske Spørgsmaal ikke var nødvendigt, og vi har fundet det Synspunkt bekræftet af de Udtalelser, Udenrigsministeren har fremsat. Vi har hele Tiden hævdet, at det var uforsvarligt at kaste Landet ud i et Valg. Vi tror, at dette Tings Medlemmer dermed begiver sig ud i en Risiko for, at megen kostbar Tid skal gaa tabt, hvor nyttig Gerning kunde være gjort, men vil man ikke

opgive at søge Trætten imellem os i det sydslesvigske Spørgsmaal løst — det har vi sagt —, lad os da fortsætte Arbejdet herinde med de store Problemer, der ligger, lad os koble det sydslesvigske Spørgsmaal fra den almindelige Politik, lad os skabe en Afklaring ved Afholdelse af en Folkeafstemning. Vi har hørt Udtalelser derom, Afvisning deraf, men ikke en virkelig Tilkendegivelse af, at naar det kom til Stykket, vilde man afslaa denne Vej.

Ud fra de Synspunkter, som jeg her har gjort Rede for, og for at intet Forsøg paa at undgaa det, som vi betragter som skadeligt og ulykkeligt for en heldig Udvikling i vort Land, skal være ugjort, skal jeg paa mit Partis Vegne fremsætte følgende Paastand paa motiveret Dagsorden:

„Idet Folketinget udtaler, at Arbejdet for Landets Genopbygning ikke bør afbrydes af et Valg, henstiller Tinget til Regeringen at fremsætte Forslag om at lade det sydslesvigske Spørgsmaal forelægge Vælgerne til Afklaring gennem en Folkeafstemning

og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremsat følgende Paastand paa motiveret Dagsorden:

„Idet Folketinget udtaler, at Arbejdet for Landets Genopbygning ikke bør afbrydes af et Valg, henstiller Tinget til Regeringen at fremsætte Forslag om at lade det sydslesvigske Spørgsmaal forelægge Vælgerne til Afklaring gennem en Folkeafstemning

og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand indgaar nu i den efterfølgende Debat.

Det ærede Medlem Hr. V. Buhl har Ordet for en kort Bemærkning.

V. Buhl: De Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte, om de Forhandlinger, der gik forud for Dannelsen af Befrielsesregeringen, gør det nødvendigt for mig at føje et Korrektiv hertil.

Forholdet laa saaledes, at det fra de samarbejdende Partiers Side var tilkende-